

© Ros Ribas

Im (goldenen) Schnitt I / La secció (daurada) I

(Durch den Raum, durch den Körper / A través de l'espai, a través del cos)

coreografia (1989) de **Gerhard Bohner**

reinterpretació (1996) **Cesc Gelabert**

instal·lació espacial **Vera Röhm**

música **J.S. Bach**

Gelabert-Azzopardi Companyia de Dansa

Teatre Lliure: Montjuïc – Sala Fabià Puigserver: del 28 al 31 de gener

Im (goldenen) Schnitt I / La secció (daurada) I
(Durch den Raum, durch den Körper / A través de l'espai, a través del cos)
Gelabert Azzopardi Companyia de Dansa

coreografia (1989) **Gerhard Bohner** / reconstrucció (1996) **Cesc Gelabert** /
instal·lació espacial **Vera Röhm** / música **J.S. Bach** *El clavecí ben temperat*
Vol.1, Preludi i Fuga 1-12, interpretats per Keith Jarrett (ECM-835246-2)

intèrpret **Cesc Gelabert**

assistència artística **Lydia Azzopardi** / vestuari **Gerhard Bohner** / il·luminació
Rüdiger Kratzert / vídeo documentació **Cosima Santoro** / management **Inge**
Zysk

i els equips de **Gelabert-Azzopardi Companyia de Dansa i Teatre Lliure**

coproducció **Akademie der Künste, Berlin-Brandenburg** i **Gelabert-**
Azzopardi Companyia de Dansa

companyia resident al Teatre Lliure

subvencionada per la **Generalitat de Catalunya**, el **Ministerio de Cultura –**
INAEM, l'**Ajuntament de Barcelona – ICUB**
amb la col·laboració de l'**Institut Ramon Llull**

durada de l'espectacle **55' sense pausa**

col·loqui **31/01/10**

espectacle dotat amb anell magnètic per a persones amb discapacitat auditiva

Horaris: de dijous a dissabte a les 20.30h.
diumenge a les 18h.

Preus: 24€

L'any 1989 Gerhard Bohner (1936-1992) estrena *Im (Goldenen) Schnitt I - La secció (daurada) I* a l'Akademie der Künste de Berlín. Aquesta mateixa entitat encarrega la primera reconstrucció d'un solo del coreògraf alemany a Cesc Gelabert, que, a partir d'uns vídeos de Cosima Santoro, reprèn la coreografia i la presenta a Berlín l'octubre de 1996.

Sobre el concepte original, Gelabert presenta peces i elements seleccionats per Bohner de tres disciplines artístiques diferents: dansa, arts visuals i música, totes elles relacionades en la simultaneïtat d'execució, alhora que romanen com a obres d'art autònomes. A *Im (Goldenen) Schnitt I – La secció (daurada) I*, el ballarí reacciona davant d'un espai dissenyat per l'escultora Vera Röhm, format per constel·lacions de fusta i pilars de plexiglàs mòbils i amb els quals es mou Gelabert acompanyat per la música d'*El clavecí ben temperat* de Johann Sebastian Bach.

Cesc Gelabert va conèixer Bohner i entre ells va néixer un gran respecte i admiració mútua, tant en l'aspecte artístic com en l'humà. Malgrat la seva estricta adhesió al projecte coreogràfic, Gelabert conserva la seva individualitat artística com a ballarí, de manera que mai no es crea la impressió que intenta imitar Bohner.

La temporada 1996-1997, la Gelabert-Azzopardi, que llavors era companyia resident del Hebbel-Theater de Berlín i associada al Teatre Lliure, va portar l'espectacle a Barcelona, concretament del 21 de febrer al 2 de març de 1997. Han passat més de deu anys i Cesc Gelabert torna a presentar a Barcelona aquest espectacle emblemàtic amb la solidesa d'una maduresa sempre innovadora.

Notes sobre *Im (goldenen) Schnitt I I – La secció (daurada) I*

Quan vaig veure *Im (goldenen) Schnitt I I – La secció (daurada) I* el 1989, ja vaig tenir el desig de ballar-la. Va ser un dels records més intensos que he tingut com a espectador en els últims anys i crec realment que Bohner és un coreògraf molt important. Ha estat capaç de combinar i sintetitzar dues coses, l'abstracció, el control de la forma i la seva independència, amb l'expressió. El seu treball es pot relacionar amb els estudis de la Bauhaus i d'Oskar Schlemmer que va realitzar. Així mateix aconsegueix dur amb ell una gran expressió, una presència i una vida interior com a prolongació de la seva herència de la tradició de l'expressionisme alemany. La capacitat de combinar tots aquests elements és rellevant, almenys està molt a prop de la meua recerca i del meu procés de treball.

Bohner va crear aquesta peça a la maduresa, és com la memòria de la vida d'una persona: aparentment molt simple, però molt difícil de ballar com a intèrpret, no et pots despistar ni un instant, estàs contínuament ocupat fent alguna cosa molt senzilla. Crec que és important mantenir la tradició i no hauríem d'esperar a recordar la gent cinquanta anys després de la seva mort. Desitjo dedicar aquesta peça a la memòria de Gerhard i vull mantenir l'obra viva, i m'agradaria que quedés en la memòria de tothom.

El que més admiro del treball realitzat amb el solo *Im (goldenen) Schnitt I I – La secció (daurada) I*, és la saviesa de la peça. L'aparent senzillesa de la seva forma amaga una comprensió profunda del moviment. La tensió entre les possibilitats geomètriques del cos i de la naturalesa humana s'ha solucionat d'una forma meravellosa. És dansa pura, comparable a una conversa.

L'apartat cap, per exemple, resulta analític i estructural, com una dissecció del moviment del cervell i, a l'hora de ballar-lo, provoca en mi una gran precisió, l'acte de pensar.

El fragment pit és completament emocional, tal com el batec del cor o la respiració, i no precisa més de sis formes diferents.

L'apartat braços, en canvi, és un dels pocs moments feliços, com un joc, un elevar-se per l'aire. Els moviments són plens de contingut, però distanciats des d'un punt de vista formal, sempre humans i purs: un discurs sobre la condició de l'home.

L'obra es podria dividir en dues parts. A la primera em dedico principalment a la descripció fonamental de l'espai i de les línies. Diagonal, angle, corba, quadrat, etc.

M'endinso per un món harmoniós i proporcionat, dins la instal·lació de la Vera Röhm, a *La secció daurada*.

De cop i volta, a la segona part, tinc un bastó i em trobo en un cercle angost al fons de l'escenari; des d'una forma estranya, conscient de mi mateix, inicio un viatge per les diferents seccions del meu cos, per endinsar-me finalment una altra vegada en mi mateix i retornar a l'origen. Una meditació, un record de la meva pròpia història amb nombroses erupcions simultànies de les visions de Gerhard Bohner.

Quan vaig veure el vídeo per primera vegada, era com si, a causa de l'estructura subtil aparentment fluïda, Gerhard improvisés lliurement, però, un cop iniciats els assaigs i estudiada l'estructura detalladament, em vaig adonar de l'estreta relació entre el moviment i la música, de la seva perfecció i saviesa. És una estructura que no es pot tocar ni bellugar, és qüestió, només, de donar-li vida.

Cesc Gelabert

més informació:

<http://www.gelabertazzopardi.com/>

<http://www.st-ives.net/selected-art/roehm/>

Cesc Gelabert

Gelabert és un dels coreògrafs i ballarins espanyols més influents del moment. Com a artista emblemàtic i enormement versàtil que és, ha contribuït de manera notable a la creació d'una cultura de la dansa a Espanya.

Ballarí, coreògraf i director, Cesc Gelabert va néixer a Barcelona. Comença els estudis de dansa el 1969, quan una amiga el posa en contacte amb l'estudi d'Anna Maleras, on ella assisteix com a alumna. Aviat entra a formar part del grup d'Anna Maleras i a rebre classes de jazz, contemporani i altres tècniques, alhora que comença a experimentar amb les seves pròpies coreografies. No deixa de cultivar la seva afició pel futbol i de jugar tots els caps de setmana com a capità del seu equip. Simultàniament, comença la carrera d'arquitectura a la Universitat Politècnica de Barcelona, que pràcticament acaba, però decideix abandonar per fer-se ballarí. La seva primera coreografia és de l'any 1972, seguida del seu primer solo *Acció – 0* l'any 1973, en col·laboració amb Frederic Amat, mentre actuava alguns vespres en un cabaret i continuava rebent classes de jazz i contemporani amb professors visitants. El seu professor preferit era Matt Mattox, de qui va rebre classes a Londres. De tornada a Barcelona, forma el seu primer grup de dansa i debuta amb la producció *Ver-estiu-altumne-ivern-I*, una obra per a set intèrprets. 1976 va ser l'any de la seva primera actuació al Teatre Lliure de Barcelona, amb Toni Gelabert.

L'any 1978 va decidir marxar a Nova York, on va viure durant dos anys, i va conèixer de primera mà l'escena dansística de la ciutat. Durant aquest temps, va alternar treballs diversos i actuacions amb la creació d'obres col·lectives amb ballarins postmoderns i nous solos per a ell. *My Old Corduroy Suit* es va presentar al teatre Kitchen i va tenir una bona rebuda, la qual cosa el va permetre esdevenir un membre actiu de la comunitat de dansa de Nova York.

L'any 1980, de tornada a Barcelona, va començar a col·laborar amb la ballarina Lydia Azzopardi, actuant arreu d'Espanya i en festivals de França i Itàlia. El seu centre de creació va ser La Fàbrica, un important local de dansa de Barcelona dirigit per Toni Gelabert.

El 1985, Gelabert i Azzopardi van fundar la companyia que du el seu nom i van presentar *Desfigurats*, la seva primera producció de dansa de gran format. La companyia es va consolidar i es va establir definitivament a Barcelona. Simultàniament, Fabià Puigserver invitava la companyia a associar-se i realitzar coproduccions i llargues temporades d'exhibició amb el Teatre Lliure.

El 1987 i 1988 va crear dues obres: *Rèquiem* (Verdi) i *Belmonte*. La música era una composició original de Carles Santos, amb qui havia col·laborat a Nova York. L'artista Frederic Amat va ser l'encarregat de dissenyar els decorats i el vestuari. Totes dues obres es van convertir en peces emblemàtiques de la història de la dansa a Espanya.

La companyia realitza una gran gira per mols teatres d'Espanya i actua als festivals internacionals de dansa més importants d'Amèrica Llatina i Europa.

Cesc Gelabert ha desenvolupat un llenguatge íntimament relacionat amb un estil molt personal i una presència poderosa com a solista en l'àmbit internacional.

A mesura que la companyia creixia, el llenguatge coreogràfic anava adquirint un estil homogeni. Es van contractar ballarins d'àmbits diferents, tots ells amb una formació tècnica sòlida i un vocabulari que era pura forma dansística. Amb la companyia, Gelabert va continuar creant solos per a ell en col·laboració amb artistes de tots els àmbits.

A finals dels anys vuitanta, mentre actuava al Festival d'Ais a la Provença, va conèixer Nele Hertling, directora del Hebbel Theater de Berlín. Aquella trobada marcaria l'inici d'una relació llarga i productiva: la companyia Gelabert-Azzopardi es va convertir en coresident del Hebbel Theater, una col·laboració que finalitzaria l'any 2003.

Durant aquest llarg període en què va viure entre Barcelona i Berlín, Gelabert va conèixer el coreògraf alemany Gerhard Bohner i va descobrir la seva obra. Entre tots dos existia un lligam, ja que tots dos eren solistes i es tenien admiració mútua. Després que Bohner morís el 1992, Gelabert va decidir reconstruir i interpretar la seva obra *Im (goldenen) Schnitt I/II*, dues versions d'un solo que desenvolupa a partir de les seqüències de vídeo de Cosima Santoro.

Ben aviat va presentar *Im (Goldenen) Schnitt I* als festivals més importants de l'escena internacional, i el solo va obtenir un gran èxit. No hi ha dubte que el resultat de la combinació de la coreografia de Bohner i la interpretació de Gelabert van convertir aquella obra en una experiència singular i inoblidable.

La Gelabert-Azzopardi Companyia de Dés resident del Teatre Lliure de Barcelona des de l'any 2003.

Actualment, Gelabert es troba de gira amb l'última producció de la companyia, *Sense fi/Conquassabit*, després d'una aclamada estrena a Barcelona i al Festival Internacional d'Edimburg.

Cesc Gelabert ha creat el solo *In a Landscape* per a Mikhail Baryshnikov. Ha realitzat encàrrecs per a David Hughes, el Balletto di Toscana, la Tanztheater Komische Oper, el Ballet Gulbenkian i Larumbe Danza. A més, ha col·laborat amb grans personalitats de les arts escèniques com ara Núria Espert, Jorge Lavelli, Montserrat Caballé, Milva, Gerardo Vera, Pilar Miró, Lluís Pasqual, Emilio Sagi, Carles Santos, Frederic Amat, Mario Gas i Julia Migenes Johnson, entre d'altres.

premis

Al llarg de la seva trajectòria, Cesc Gelabert ha rebut prestigiosos guardons, com la Medalla de Oro al Mérito en las Artes Escénicas i el Premio Nacional de Danza, que concedeix el Ministerio de Cultura d'Espanya, com també el Premi Nacional de Danza de la Generalitat de Catalunya, el Premi Ciutat de Barcelona (1987 i 2005), el Premi Max de les Arts Escèniques al Millor Coreògraf i al Millor Intèrpret Masculí de Danza (2004 i 2005) i el The Herald 2004 Angel Award del Festival Internacional d'Edimburg, entre d'altres.

Lydia Azzopardi

Després de completar els estudis a la London Contemporary Dance School, desenvolupa la seva carrera com a ballarina i intèrpret col·laborant amb diversos coreògrafs, com ara Robert North, Jane Dudley, Bob Cohan i Ana Sokolow.

En qualitat de mestra ensenya dansa contemporània a l'Òpera de Zuric i a l'escola Mudra de Maurice Béjart, a Brussel·les, on figura com a professora resident. Imparteix cursos de composició i improvisació a l'Institut de Teatre de Barcelona i en moltes ciutats d'Europa.

L'any 1980, Lydia Azzopardi inicia la seva col·laboració amb Cesc Gelabert actuant internacionalment amb la seva companyia, que tots dos formen a Barcelona l'any 1985. A més de codirectora i intèrpret, participa en qualitat de dissenyadora de vestuari i estilista a la majoria de produccions de la companyia.

També ha dissenyat per a la Komische Oper, el Balletto di Toscana, el Ballet Gulbenkian, i per a Mikhail Baryshnikov, per a qui va crear el vestuari del solo que Cesc Gelabert va crear per al ballarí.

Col·labora en produccions de teatre, cinema, vídeo i òpera, alhora que imparteix conferències sobre disseny de vestuari per a la dansa. De forma esporàdica, participa com intèrpret en projectes d'altres creadors.

L'any 2006, guanya el Premi Ciutat Barcelona i el Premi FAD Aplaudent Sebastià Gasch 2005-2006 pels dissenys de *Psitt!! Psitt!!* i *Caravan*.

Gerhard Bohner

Va néixer a Karlsruhe el 1936. Es va formar com a ballarí en aquesta ciutat entre 1954 i 1958. A continuació es va traslladar al Mary Wigman Studio de Berlín. Després d'haver estat contractat a Mannheim (1958-1960) i Frankfurt/Main (1960/61), de 1961 a 1971 va ser al Ballett der Deutschen Oper de Berlín, i a partir de 1964 com a solista. Coreògraf des de 1964, el 1967 va tenir la seva primera gran estrena a l'Akademie der Künste de Berlín. El 1972, i pòstumament, el 1992, va rebre el Premi de la Unió de la Crítica (Verband Deutscher Kritiker). De 1972 a 1975 va dirigir el Darmstädter Tanztheater i de 1978 a 1981 –amb Reinhild Hoffmann– el Bremer Tanztheater. Fins a la seva mort, el 13 de juliol de 1992, Bohner va viure com ballarí i coreògraf a Berlín.

Vera Röhm

Neix en 1943 en Landsberg am Lech. Estudia arts visuals a la ECAL de Lausana. A principis dels 70 comença a combinar materials, un treball que va donar origen a la sèrie *Ergänzungen*, el 1975. El 1977 dirigeix un estudi fotogràfic al barri de Le Marais de París: *Stützwerke*. El 1983, Vera Röhm dissenya l'espai escènic de *La nuit juste avant els forêts*, de Bernard-Marie Koltès, en la producció de Sigrid Herzog per al Festival de Teatre de Munic. A partir de 1983, centra la seva obra artística en la representació visual del temps i el moviment: *Topographie der Zeit*.

El 1986 comença a col·laborar amb Gerhard Bohner en la seva coreografia *Im (goldenen) Schnitt I, / La secció (daurada) I (Durch den Raum, durch den Körper / A través de l'espai, a través del temps)*. El 1989 ofereix la seva primera actuació a l'Akademie der Künste de Berlín.

Vera Röhm s'ha implicat habitualment en fer un art per al domini públic. Ha estat distingida amb dos premis nacionals d'art i el seu treball forma part de moltes col·leccions internacionals, exposades en nombrosos museus. Sovint realitza exposicions a Alemanya i a l'estranger. Actualment resideix entre Darmstadt i París.

Gelabert-Azzopardi Companyia de Dansa

La producció de l'espectacle *Desfigurats* (1985), marca l'inici d'una trajectòria integrada per més de vint-i-cinc obres que Cesc Gelabert ha coreografiat per a la companyia, entre peces de grup i diversos solos dels quals ell n'és l'intèrpret. La companyia desenvolupa les seves activitats com una companyia de dansa contemporània internacional amb base a Barcelona.

Des de l'any 1987 és companyia associada al Teatre Lliure de Barcelona, i l'any 2003 es converteix oficialment en companyia resident d'aquest teatre, que coprodueix i presenta les noves produccions.

El Hebbel Theater de Berlín ha estat el principal coproductor i soci durant un llarg i fructífer període que ha permès a la companyia realitzar molts projectes i presentar els treballs de Gelabert a Berlín.

Gelabert-Azzopardi ha funcionat com una estructura autònoma i independent que rep el recolzament i l'ajut econòmic del govern autònom de Catalunya, de l'Ajuntament de Barcelona i del Ministeri de Cultura espanyol.

Visió i objectius

El coreògraf i solista Cesc Gelabert marca l'estil amb la seva visió personal del moviment. Els seus conceptes s'adapten i es treballen sobre el ballarí, sense que aquest perdi la identitat personal com intèrpret.

Durant la seva trajectòria, Cesc Gelabert i Lydia Azzopardi han contractat artistes de diferents àmbits que comparteixen una sòlida formació tècnica, posant l'èmfasi en l'autenticitat del moviment i de la interpretació. Les coreografies s'inspiren en diversos temes i no expliquen històries lineals.

La companyia s'ha creat una alta reputació al llarg dels anys que li ha permès arribar a un públic ampli i divers. L'objectiu és crear qualitat i portar la dansa a un públic al més ampli possible.

premis

1983 Premi Nacional de Dansa de Catalunya

1987 Premi Ciutat de Barcelona per *Réquiem de Verdi*

1992/2003 rep beques del DAAD (Deutsches Akademischer Austauschdienst Berlín)

1994 En reconeixement a la seva aportació artística, és guardonat pel Govern Espanyol amb la Medalla de Oro al Mérito en las Bellas Artes

- 1996 Premio Nacional de Danza, atorgat pel Ministerio de Educación, Cultura y Deporte.
- 1997 Premi Nacional de Danza de Catalunya atorgat a Gelabert-Azzopardi Cia. de Danza per la Generalitat de Catalunya
- 1998 Medalla FAD-Foment de les Arts Decoratives, Barcelona
- 2000 Premis Max de las Artes Escénicas per *Zumzum-Ka* com a millor espectacle de dansa i millor coreografia
- 2004 Festival Internacional d'Edimburg. Premi Arcàngel de la crítica, que atorga el diari The Herald Tribune per *Arthur's Feet*, *Viene regando flores...* i *Glimpse*.
- 2005 Premis Max de las Artes Escénicas al Millor Ballarí 2004
- 2006 Premi Ciutat de Barcelona 2005 per *Psitt!! Psitt!!*
- 2006 Premis Max de las Artes Escénicas al Millor Ballari 2005
- 2006 Premi FAD Aplaudent Sebastià Gasch 2005-2006 a Lydia Azzopardi pel disseny del vestuari de *Psitt!! Psitt!!* i *Caravan*
- 2007 Premi Públics d'Arts Escèniques de Tarragona per *Psitt!! Psitt!!* i *Viene regando flores desde la Habana a Morón* al Millor Espectacle de dansa presentat a Tarragona el 2006

produccions Gelabert -Azzopardi (1986-2009)

- 1986 *Desfigurats*
- 1987 *Rèquiem* de Verdi. Premi Ciutat de Barcelona
- 1988 *Belmonte*
- 1991 *Belmonte (II)*
- 1991 *El somni d'Artemis*
- 1992 *Kaalon-Kaakon*
- 1993 *Augenlid*
- 1994 *El jardiner*
- 1995 *Armand Dust*
- 1996 *Armand Dust (II) / Thirst*
- 1998 *Zumzum-Ka*. Premis Max de les Arts Escèniques
- 2000 *Useless (Information meets boy) / Kinema*
- 2002 *8421..*
- 2003 *Viene regando flores desde la Habana a Morón*. Premi Max de les Arts Escèniques
- 2005 *Psitt!! Psitt!! / Caravan*. Premi Ciutat de Barcelona. Premi FAD Aplaudent Sebastià Gasch
- 2007 *Orion*
- 2009 *Sense fi / Conquassabit*

Cesc Gelabert solos (1982-2004)

- 1982 *Bujaraloz*
- 1984 *Suspiros de España*
- 1989 *Vaslav*
- 1990 *Pops amb potes de camell*
- 1990 *Ninety-Nine Blows*
- 1994 *Muriel's Variation*
- 1996-1999 *Im Goldenen Schnitt I i II*
- 2002 *Preludis*
- 2004 *Glimpse*

creacions per a companyies de dansa (1995-2006)

- 1995 *Hortensia*. Balletto di Toscana
- 1996 *Lucrecia Stop*. Tanzheater Komischer Oper, Berlín
- 1999 *Fountain of Love: Frank Zappa Tribute*. Balletto di Toscana
- 2001 *Hêrmes*. Madrid
- 2002 *Charmes*. Ballet Gulbenkian
- 2003 *In a Landscape*, solo per MIKHAIL BARYSHNIKOV. (USA)
- 2004 *Traumtext*. Helga Pogatschar
- 2004 *Duo*. Larrumbe Dansa
- 2004 *The Measurer*. David Hughes
- 2004 *Arthur's Feet*. Espectacle per a ballarins escocesos amb dificultats d'aprenentatge, i els ballarins de Gelabert-Azzopardi. Festival Internacional d'Edimburg.
- 2004 *Traum Text*. Solo en col·laboració amb la compositora Helga Pogatschar
- 2004 *Dúo* per a Juan de Torres - Larrumbe Danza
- 2006 *Tirarse a la piscina*. Solo per Larrumbe Danza

coreografies per a teatre (1985-1987)

- 1985 *Salomé* d'Oscar Wilde. (Teatro de Mérida) Director: Mario Gas
- 1987 *El público* de F. G. Lorca. (Piccolo Teatro, Milà / Teatro de La Zarzuela)
Director: Lluís Pasqual

coreografies per a òperes (1985-2008)

- 1985 *La vera storia*. Luciano Berio (París Opera/Teatro Comunale, Florència) Director: Lluís Pasqual
- 1985 *Salomé* de Richard Strauss (París Òpera/Zuric Òpera) Director: Jorge Lavelli.
- 1987 *Mephistopheles*. Arrigo Boito (Teatro de la Zarzuela, Madrid/Gran Teatre Liceu, Barcelona. Director: Emilio Sagi

- 1989 *Cristobal Colón*. L. Balada (Gran Teatre Liceu, Barcelona) Director: Tito Capobianco
- 1990 *Manon Lescaut*. G. Puccini (Gran Teatre Liceu, Barcelona) Director: Lorenzo Mariani
- 1992 *Macbeth*. G. Verdi (Reggio Emilia, Itàlia) Director: Lorenzo Mariani.
- 1994 *Der Freischutz*. C.M. von Weber (Teatro de la Zarzuela, Madrid) Directora: Pilar Miró.
- 1995 *Le Rossignol*. I. Stravinsky (Teatro de la Zarzuela, Madrid) Director: Simón Suárez.
- 1998 *Aïda*. G. Verdi (Gran Theatre Shangai) Director: Lorenzo Mariano
- 2000 *Kurt Weill* (Teatro de la Zarzuela, Madrid) Director: Gerardo Vera
- 2001 *Salomé* R. Strauss (Teatro Campoamor, Oviedo) Director: Emilio Sagi
- 2001 *Oedipus Rex* I. Stravinsky (Festival de Granada) Director: Frederic Amat
- 2007 *El viaje a Simorg* de José M. Sánchez-Verdú (Teatro Real, Madrid) Director: Frederic Amat
- 2008 *Mefistófeles* d'Arrigo Boito (Teatro Massimo Palermo) Director: Giancarlo del Mónaco